

לכל האזרדים.

ובבשו הוא וዳוי פ.י. כי בכל האזרדים, אחוז בעץ חמימים. ובין שאחוזו בעץ חמימים, אז נקרא בעל תשובה, שהרי בנסת ישראל נקרה אף כך תשובה, והו נקרא בעל תשובה. והראשונים אמרו, בעל תשובה ממש. ועל זה אפלו צדיקים גמורים אינם יכולים לעמוד במקום שבעל תשובה עומדים.

דוד הפלך אמר, (טהילים נא) לך לבודך חטאתי והרע בעיניך עשיתנו וגוי. לך לבודך, מה זה לך לבודך? אלא מושם שיש חטאים שחוטआ אדם לקודוש ברוך הוא ולבני אדם, ויש חטאים שחטא לאני אדם ולא לקודוש ברוך הוא לבודו ולא לבני אדם (אחרים). דוד הפלך חטא לאקיוש ברוך הוא לבודו ולא לבני אדם.

ואם תאמר, הרי חטא אותו החטא של בת שבע, ובנינו, מי שבא על אשה ערוה ברכזונה אסר אותה על בעלה, וחטא להברור, וחטא לאקיוש ברוך הוא לא כך היא. שההיא שאפה אומר בהתר שיבעלה טרם شيئا לא קרב, שבך היא מנוגה של כל ישראל שנחוננים גט זמן לאשתו כל שיוציא לחיל, וכך עשה אוריה לבת שבע, ואחר שעבר זמן והיתה פטורה לפל, לך אותה דוד, ובהתה שעה כל מה שעשה. שאלא מליא לא כך וזה היה באסfir, לא היה משאייר אותה הקודוש ברוך הוא בידון. ובינו שכתוב לעדרות, (שמואל ב' י) וכן חם דוד את בת שבע אשתו. עדות שאשתו היה, ודאי אשתו, ובת זיגו הות, דאנדרמןת לגיביה, שהזודמנה אליו מיום שנברא

דאתקדרו בהדייה, הוא ודא נחומיים לכל סטרין.

והשתא אהו ח' ודא. ח' בכל סטרין, אחד באילנא דמי, ובין דאחד באילנא דמי, פדין אקרי בעל תשובה, דהא בנסת ישראל, תשובה אוף כי אקרי. ואיהו בעל תשובה אקרי. וקדמائي אמרו, בעל תשובה ממש. ועל דא, אפילו צדיקים גמורים אינם יכולים לעמוד, במקום שבעל תשובה עומדים.

דוד מלכא אמר, (טהילים נא) לך לבודך חטאתי והרע בעיניך עשיתנו וגוי, לך לבודך, מה לך לבודך. אלא, בגין דאית חובין, דחטי בר נesh לקידשא בריך הוא ולבני נשא. ואית חובין דחטא לבני נשא, ולא לקידשא בריך הוא. ואית חובין דחטי לקידשא בריך הוא בלחודוי ולא לבני נשא. (אתה) דוד מלכא, ח' לקידשא בריך הוא בלחודוי, ולא לבני נשא.

יאי תימא הוא (דף ק"ז ע"א) ח' ההוא חובה דבת שבע, ותגינן, מאן דאתה על ערוה אתה ברעותה אסירה על בעלה, וחב לחבריה, וחב לקידשא בריך הוא. לאו כי הוא דההוא דאתה לקידשא בריך הוא, ודוד דיליה נקט, וגת דוה אמר. בהיתראה דוה, ודוד דיליה נקט, דהכי דוה לה מבעה, עד לא יהך לקרבא, דהכי דוה מנהגא דכל ישראל, דית賓 גט זמן לאחתיה, כל דנפיק חילא. ובן עבד אוירה לכת שבע. ולבת דעבר זמן והות פטורה לכלא, נטל לה דוד. ובהתרא עבד כל מה דעבד.

דא מליא לאו כי, ובאסורא דוה, לא שבקה גודשא בריך הוא לגיביה. ובינו דכתייב לסתהドותא, (שמואל ב' י) וכן חם דוד את בת שבע אשתו. סהドותא דאשטו היה, ודאי אשתו, ובת זיגו הות, דאנדרמןת לגיביה,